

သားရဲ၏ ဇနီးအဖြစ်
ပျိုးထောင်ခံရခြင်း

လွန်းပန်းချီ

စာစဉ် - ၃

အပိုင်း(၁၁)

ရှုကျင်ထျန်းက ခန္ဓာကိုယ်ကိုကျုံ့ပြီး အနည်းငယ် နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။ သို့သော် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ မြွေကြီး၏ဦးခေါင်းနှင့် နီးကပ်သည်အထိ ဆွဲခေါ်ခံခဲ့ရသည်။

သေးသွယ်ပြီး ရှည်လျားသော ခက်ရင်းခွသဏ္ဌာန်လျှာသည် ရှုကျင်ထျန်း၏နှုတ်ခမ်းကို တို့ထိနေလေရာ သူ့နှုတ်ခမ်းများ ထုံလာသည်ဟုပင် ခံစားလိုက်ရသည်။ မြွေကြီးသည် ရှုကျင်ထျန်း၏ နှုတ်ခမ်းလွှာတွင်းသို့ တိုးဝင်လာသောအခါ သူသည် သတိလက်လွတ်ဖြင့် ပါးစပ်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး ဘာမှတွေးတောမနေဘဲ ကိုက်ချပစ်လိုက်သည်။

မြွေ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ရုတ်တရက် သူ့ခါးကို တင်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်လိုက်ကာ ရှုကျင်ထျန်းမှာ အသည်းအသန် အသက်လုရှူနေရသည်။

သူ၏ရင်ဘတ်တစ်ဝိုက်ရှိ ကြီးမားသောဖိအားကြောင့် သူ၏သွားများကို ပင် စေ့မထားနိုင်ခဲ့ချေ။ သူသည် ပါးစပ်ကိုဖွင့်ရုံသာဖွင့်နိုင်ပြီး အသက်ရှူပင် မဝပါတော့ချေ။

မြွေလျှာသည် ချောမွေ့စွာဖြင့် ကျူးကျော်လာပြီး မိန်းမပျိုလေး၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှအရည်များနှင့် အတားအဆီးမရှိ ပေါင်းစပ်လိုက်သည်။ သူက မတင်းတိမ်မရောင့်ရဲနိုင်သလို မိန်းမပျိုလေး၏ နှုတ်ခမ်းများကို ထိကပ်ကာ သူ၏ရှည်လျားသော ခက်ရင်းခွသဏ္ဌာန်လျှာကလည်း အတွင်းထဲ၌ လှည့်ပတ်ကစားနေသည်။

ရှုကျင်ထျန်း၏ပါးစပ်သည် မြွေလျှာနှင့်ပြည့်ကျပ်နေပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပျို့အန်ချင်စိတ်နှင့် ကြောက်ရွံ့စိတ်နှစ်ခုလုံးကို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူသည် သားရဲတစ်ကောင်ကဲ့သို့ အသံဆိုးကြီးနှင့် ငိုကြွေးသံကို ထုတ်လွှတ်လိုက်ပြီး မျက်ရည်စက်ကြီးများပါ ကျဆင်းလာတော့သည်။

ရှုဟန်ယွီသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို လှည့်လိုက်ပြီး ရှုကျင်ထျန်းကို ခေါ်ဆောင်စဉ်တွင် အကြိမ်အနည်းငယ် လှိမ့်လိုက်သည်။ သူ၏ရှည်လျားပြီး ပျော့ပျောင်းသော ခန္ဓာကိုယ်သည် မိန်းမပျိုလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဝိုက်ကို တင်းကျပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားလေသည်။

"အိုး ... အမ်း ..."

မြွေ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အလွန်အေးပြီး သေးငယ်သော အကြေးခွံများနှင့် ချောမွေ့နေသဖြင့် ၎င်းနှင့်ထိတွေ့မိသော အရေပြားကိုလည်း အေးလာစေသည်။

အထူးသဖြင့် သူ့ပတ်ပတ်လည်၌ ပြောင်လက်နေသော အသားအရေဖြင့် ထိတွေ့ခြင်း ခံနေရသည့် ခံစားချက်က တကယ်ကို အသည်းယား စေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ့ကျောပေါ်တွင် ကြမ်းတမ်းသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုဖြင့် ကုတ်ခြစ်ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။ ထိုအရာက သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဝိုက် ရွေ့လျားနေပြီး အပ်များဖြင့် ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ ခပ်စူးစူး ခံစားချက်ကိုလည်း ခံစားရပေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းမှာ အဲဒါကဘာလဲ မသိပေ။ သို့သော်လည်း ကြောက်ရွံ့စိတ်များ ထွက်ပေါ်လာပြီး မျက်လုံးများ ပြူးကျယ် လာလေသည်။ ထို့ပြင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရုန်းကန်ရင်း ပါးစပ်ကလည်း အဆက်မပြတ် အော်ဟစ်နေပေသည်။

"ဝူး ... အွန်း ..."

ရှုဟန်ယွီသည် မိန်းမပျိုလေး၏ အနီရောင် နှုတ်ခမ်းများဆီမှ ဆုတ်ခွာ လိုက်သည်။ သို့သော် သူ၏လျှာဖျားသည် ထိုနှုတ်ခမ်းများနှင့် ခွာလိုစိတ်မရှိဘဲ ထိုတစ်ဝိုက်၌သာ အဆက်မပြတ် ရစ်ဝဲနေလေတော့သည်။ သူသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို မိန်းမပျိုလေး၏ ကြောက်လန့်နေသော မျက်ဝန်းများ ဆီမှ ရေများ အဆက်မပြတ် စီးဆင်းလာပြီး မိန်းမပျိုလေး၏ သွေးရောင် ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာမှာ စိုစွတ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ရှုဟန်ယွီသည် အလွန် ထိတ်လန့်သွားသည်။ သူက မိန်းမပျိုလေးမှာ အနည်းငယ် ဖျားနာနေသည်ဟု ယူဆလိုက်ပြီး မိန်းမပျိုလေး၏ တစ်ဝိုက်တွင် သူရစ်ပတ်ထားတာကို ဖြေလျော့ပေးလိုက်ပြီး လူသားပုံစံသို့ ပြန်ပြောင်းလိုက်လေ၏။

"မင်း ... နာနေလား"

ရှုဟန်ယွီမှာ မိန်းမပျိုလေး၏မျက်နှာပေါ်ရှိ ရေအစအနများကို သုတ်ပေးလိုက်သော်လည်း မိန်းမပျိုလေး၏မျက်လုံးများက ရေများကို ပို၍ပင် ထုတ်ပေးနေလေသည်။ အချိန်အတန်ကြာထိ သူ့နှလုံးသားက ထုံကျဉ်လာပြီး ရှုပ်ထွေးနေလေ၏။

"ဖီ..."

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ခေါင်းကိုလှည့်ကာ တံတွေးထွေးလိုက်ပြီး ရှုဟန်ယွီရဲ့ ထိတွေ့မှုကို ရှောင်ဖို့ အခွင့်ကောင်း ယူလိုက်သည်။

"ဟဲ့ခဲ..."

ရှုကျင်ထျန်းက အကူအညီမဲ့စွာဖြင့် ရှုဟန်ယွီကို အတင်း တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

"မင်း မတရားမလုပ်နဲ့ ငါ့ကိုလွှတ်၊ ငါ့အနားကို မလာပါနဲ့"

ရှုဟန်ယွီ၏ စိုးရိမ်သောအမူအရာသည် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားပြီး သူ၏တောက်ပသော မျက်လုံးများကလည်း ကျဉ်းမြောင်း သွားလေသည်။

ထို့နောက် "ကောင်းတယ်၊ ရန်မဖြစ်ချင်နဲ့" ဟုပင် အေးစက်စွာ ပြောလာလေ၏။

ရှုဟန်ယွီ၏စကားများကို နားထောင်ပြီးနောက် ရှုကျင်ထျန်းသည် တုန်ယင်သွားပြီး အဝတ်အစားများကို မြေပြင်ပေါ်မှ ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ကောက်ယူလိုက်ပြီး လျင်မြန်စွာ ဝတ်လိုက်သည်။

"မင်း ရေတွေစီးကျနေတယ်"

မိန်းမပျိုလေး သွက်လက်နေဆဲဖြစ်သည်ကို မြင်ရသောအခါ ရှုဟန်ယွီသည် မိန်းမပျိုလေး အဆင်ပြေသည်ဟု သိလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း မိန်းမပျိုလေး၏ မျက်နှာပေါ်ရှိရေသည် သူ့ကို ရှုပ်ထွေးစေတာကြောင့် မိန်းမပျိုလေး၏ မျက်နှာကိုညွှန်ပြပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစကားကိုကြားတော့ ရှုကျင်ထျန်းက သူ့မျက်နှာကို သုတ်လိုက်ရာ သူတကယ် မျက်ရည်ကျနေသည်ကို သိလိုက်ရသည်။

ရှုကျင်ထျန်းက သူ့ကိုယ်သူ စိတ်အေးအေးထားပြီး အေးအေးဆေးဆေး ပြောဖို့ အကောင်းဆုံး ကြိုးစားလိုက်သည်။

"မင်းငါ့ကို တကယ်စိတ်ပူရင် ငါ့ကိုလွှတ်ပေးပါ"

တစ်စက္ကန့်တောင် တွေဝေခြင်းမရှိဘဲ ရှုဟန်ယွီက "မလွှတ်ဘူး" ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောခဲ့သည်။

"ဘာလို့လဲ ... မင်းက ငါ့ရဲ့ဘယ်ဟာကို ကြိုက်တာလဲ။ ငါ့အဲဒါကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်မယ်။ ဟုတ်ပြီလား"

ရှုဟန်ယွီသည် အေးခဲနေသော မျက်လုံးများဖြင့် မိန်းမပျိုလေးကို ကြည့်လိုက်ပြီး သူ့အနားသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားလိုက်သည်။

"မင်း ... မလာနဲ့"

ရှုကျင်ထျန်းသည် သတိကြီးစွာ နောက်ဆုတ်လိုက်သော်လည်း သူ၏နောက်ဘက်ရှိ ဂူနံရံသည် သူ၏လွတ်လမ်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် လက်တစ်ဖက်က ရှုကျင်ထျန်း၏မျက်လုံးမှ စီးကျနေသော မျက်ရည်များကို ကြင်နာစွာ သုတ်ပေးပြီး သူ၏မျက်ခုံးများကို နူးညံ့စွာ တို့ထိလာလေ၏။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏ဦးခေါင်းကို တတ်နိုင်သမျှ နောက်သို့ဆုတ်ထားပြီး သူ၏ဦးခေါင်းနောက်ဘက်ကို ဂူနံရံနှင့် ထိကပ်ထားလိုက်သည်။

"ငါ့ကိုသာ တိုက်ရိုက် သတ်သွားလိုက်ပါတော့။ မင်း ငါ့ကို ဒီလို လှောင်ပြောင်ရတာ ပျော်နေလား"

"မသတ်ဘူး... အသက်ရှင်နေပေးပါ"

ရှုကျင်ထျန်းမှာ ဒေါသထွက်လွန်းလို့ လှောင်ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ ဘာပဲ ပြောပြော ရှုဟန်ယွီက သူ့ကိုလွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိတာနဲ့ သူက အဲဒီခေါင်းစဉ်ကို ဆက်မပြောတော့ပေ။

"ဒါဆို ငါ့ကိုရေချိုးဖို့ ခေါ်သွားပေး။ မဟုတ်ရင် ငါပျို့အန်ပြီး သေသွားလိမ့် မယ် အဲ့ကျမှအပြစ်မတင်နဲ့"

ရှုဟန်ယွီ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မျက်ခုံးများမှာ တွန့်ချိုးသွားပြီး သူ၏လက်ဖြင့် ရှုကျင်ထျန်း၏ဆံပင်များကို ညင်ညင်သာသာဆွဲလိုက်ပြီး သူနှင့်ပိုမို နီးကပ်စေခဲ့သည်။

【 ကောင်းကောင်း နေ, မိန်းမပျိုလေးရေ, ကိုယ့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ 】

ရှုဟန်ယွီက ဒီဝါကျကို သားရဲဘာသာစကားနဲ့ ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှုကျင်ထျန်းသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ တုံ့ပြန်မှုမရှိဘဲ ရှုဟန်ယွီ၏ အေးစက်သည့် မျက်နှာကိုသာ ငေးမောကြည့်နေပြီး သူထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သံသယဝင်မိသည်။

"သွားကြရအောင်"

ရှုကျင်ထျန်းရဲ့ဆံပင်ကိုဆွဲလိုက်ပြီး ရှုဟန်ယွီက သူ့ကို ဂူထဲမှဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ နာကျင်နေသော ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ့ဆွဲထားသော ဆံပင်များပေါ်ရှိ ဝန်ကိုလျှော့ချရန်အတွက် တွားသွားသွားရန်သာ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

အပြင်ကိုရောက်တာနဲ့ ရှုဟန်ယွီက မိန်းမပျိုလေးကို အသက်ရှူဖို့ အချိန်မပေးဘဲ မြစ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

ရှုကျင်ထျန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် arcတစ်ခုထဲသို့ လွင့်ပစ်ခံလိုက်ပြီး ရေထဲသို့ အကြီးအကျယ် လဲကျသွားသည်။

ထိတိုက်မှုတစ်ခုနှင့်အတူ ကြီးမားသောရေစက်များ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ဖန်တီးခံလိုက်သည်။ ရှုကျင်ထျန်းသည် ရေအောက်သို့နစ်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် သူ၏ခြေလက်များဖြင့် ရေမျက်နှာပြင်သို့ ကူးခပ်လိုက်သည်။ သူသည် ပါးစပ်ထဲမှ မြစ်ရေများကိုထွေးလိုက်ပြီး ရှုဟန်ယွီ၏မျက်လုံးများကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်သည်။

"လူကို အနိုင်မကျင့်နဲ့ ... အဲဒါတွေကြောင့် သည်းမခံနိုင်တာ ..."

ရှုဟန်ယွီက မိန်းမပျိုလေး၏ဒေါသကို လျစ်လျူရှုပြီး စိတ်မပါစွာ ပြောလိုက်သည်။

"ရေချိုးပြီးရင် လာခဲ့"

သူက မြစ်ကမ်းဘေးမှာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ သူ၏အဆင်းလှသော အသားအရေနှင့် အချိုးကျသော ကြွက်သားများသည် ရှင်းသန့်နေပြီး တောက်ပသော နေရောင်အောက်၌ ပထမအဆင့် ထွင်းထားသော ကျောက်စိမ်းကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေ၏။ သူ၏အေးစက်သော အကြည့်များသည် မြစ်ထဲ၌ ရေချိုးနေသော မိန်းမပျိုလေးဆီတွင်သာ ရှိနေလေ၏။

ရှုကျင်ထျန်းမှာ သူ့နှုတ်ခမ်းသူ ပွတ်သပ်ပစ်သည့်အပြင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို လည်း ခါးခါးသီးသီး ပွတ်တိုက်လိုက်သည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးတွင် စိုစွတ်နေသော အဝတ်များက အလွန်မသက်မသာ ခံစားရစေသောကြောင့် ရှုကျင်ထျန်းသည် ၎င်းတို့အား လျင်မြန်စွာ ချွတ် လိုက်သည်။

လက်တစ်ဖက်က ဘောင်းဘီနှင့်အတွင်းခံကို ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး အခြား တစ်ဖက်က ရှပ်အင်္ကျီကိုကိုင်ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သုတ်လိုက်သည်။

သူ၏ပါးစပ်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း မမေ့ခဲ့ပေ။ မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ အပင် များကို ဆွဲယူကာ သူ့ပါးစပ်ကို သန့်ရှင်းစေရန်အတွက် ဝါးစားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ရှုကျင်ထျန်းမှာ မြွေကြီး၏အနံ့အသက်များသာ စွဲထင်နေလေ၏။ သူက အစိမ်းရောင်အပင်များကိုဝါးကာ အစိမ်းရောင် ပူဖောင်းများကို ထွေး ထုတ်လိုက်သည်။

သူ့ရေချိုးပြီးသည်နှင့် သူ၏စိုနေသော အဝတ်များကို လျှော်လိုက်သည်။ သူက အဝတ်စလစ်ဖြင့် သွားလာလှုပ်ရှားနေပြီး ရှုဟန်ယွီ ဘယ်လိုလုပ် သလဲဆိုတာ လေ့လာရင်း သူတို့ကို ချုံပုတ်တစ်ခု၏ ထိပ်တစ်လျှောက် ဖြန့် လှန်းလိုက်သည်။

ရှုဟန်ယွီ၏မျက်လုံးများသည် မိန်းမပျိုလေး၏ ပုံရိပ်နောက်တွင် အနီးကပ်လိုက်ပါနေပြီး သူ့ရှေ့တွင် အဝတ်စလစ်ဖြင့် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှား

နေသည်ကို ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူသည် ရံဖန်ရံခါ သူ၏အနီရောင် ဂန္ဓမာပန်းငယ်ကိုပင် ထုတ်ဖော်ပြသနေလေ၏။

သူ အလွန်အမင်း နှိမ်နင်းခဲ့ရသော တပ်မက်မှုသည် ပြန်လည် ပေါ်ပေါက် လာရန် အရိပ်အမြွက် ပြလာကြသည်။ ရှုဟန်ယွီမှာ သူ့နှာခေါင်းက အနည်းငယ်ပူလာသည်ဟု ခံစားလိုက်ရပြီး မသိမသာ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူ လိုက်ရသည်။

သူက ကျင်ထုန်းကို ထပ်ပြီး ရစ်ပတ်ချင်ခဲ့တာ အမှန်ပင်။ သူ့ကို တင်းကျပ် စွာပတ်ပြီး သူနှင့်ရင်းနှီးစေချင်သည်။

ဒါပေမဲ့ သူမလုပ်ခဲ့ပေ။ မိန်းမပျိုလေးက သူ့အပေါ် လုံးဝခံနိုင်ရည် မရှိ သေးပေ။ သူ၏ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ တူညီသောအမှားမျိုး မကျူးလွန်မိစေရန် သူ၏ဆန္ဒကို တိတ်တဆိတ် နှိမ်နင်းလိုက်သည်။

ရှုကျင်ထုန်းက ဂူထဲမှာ သူ့ကိုတမင်တကာ နာခံခဲ့တာကြောင့် ရှုဟန်ယွီမှာ မိန်းမပျိုလေးက သူ့ကိုလက်ခံနေပြီဟု နားလည်မှု လွဲမှားခဲ့သည်။

ရှုကျင်ထုန်းသည်လည်း ဒုက္ခများကို တောင်းခံနေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သူသည် မိန်းမပျိုလေး၏ မျက်လုံးထဲတွင် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော အမှားကို ကျူးလွန်မိမှာ ကြောက်ရွံ့နေမိသည်။ ထို့ကြောင့် ရှုဟန်ယွီသည် မိန်းမပျို လေး၏ ဆွဲဆောင်မှုရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆက်လက် မကြည့်ဝံ့တော့ဘဲ သူ၏အကြည့်ကိုလွှဲကာ မြေပြင်ပေါ်ရှိ မိန်းမပျိုလေး၏ အရိပ်ကိုသာ ကြည့် နေလိုက်တော့သည်။

မြေပြင်ပေါ်ရှိ အရိပ်များသည် ရှုပ်ထွေးစွာ လှည့်လည်နေပြီး တစ်ခါတစ်ရံ တိုပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ရှည်လာသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် အဝတ်များကိုဖြန့်ပြီး သူ၏ဆံပင်ရှိရေများကို ခါလိုက်သည်။ သူ၏ဆံပင်များကို သပ်ရပ်စွာညှပ်ထားပြီး ၎င်း၏အရှည်သည် သူ့ကို အလွန်တောက်ပပြီး ကြည့်ကောင်းစေသည်။ ယခု သူ၏ဆံပင်များသည် စိုစွတ်နေပြီး သူ၏ခေါင်းကို အတင်း ခါယမ်းလိုက်သောအခါ မမျှော်လင့်ဘဲ မတ်တတ်ရပ်နေသည့် အနက်ရောင် ခွေးတစ်ကောင်နှင့်ပင် တူနေပေသည်။

"ဟေ့ ... မင်း ဘာကြည့်နေတာလဲ။ မြေကြီးပေါ်မှာ တစ်ခုခုရှိလို့လား"

"အင်း၊ မင်းရှိတယ်"

ရှုဟန်ယွီကခေါင်းမော့ပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် မိန်းမပျိုလေးသည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိနေသည်ကို သူသဘောပေါက်သွားသည်။ သူ့ခေါင်းကို မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းမပျိုလေး၏ ကွဲပြားသည့် အသွင်အပြင်ကို တွေ့လိုက်ရပြီး အနည်းငယ် အံ့သြသွားသည်။

ရှုဟန်ယွီသည် သတိပြန်ဝင်သွားပြီး မတ်တတ်ရပ်ကာ ရှုကျင်ထျန်းအား ရိုင်းပျစွာဆွဲပြီး ဂူအဝင်သို့ ပြန်လာစေသည်။

"ဟေး ဟေး ... မင်းပြောချင်တာ တစ်ခုခုရှိရင်ပြော အမြဲတမ်း မင်းရဲ့ လက်တွေနဲ့ စမ်းသပ်မနေနဲ့ ..."

ရှုဟန်ယွီသည် ရုန်းကန်နေသော မိန်းမပျိုလေးကို လျစ်လျူရှုပြီး ဂူထဲသို့ တွန်းပို့လိုက်သည်။

"အဲ့"

ဘန်း ...

ရှုကျင်ထျန်းသည် မြေကြီးပေါ်သို့ မှောက်လျက်လဲကျသွားလေ၏။ ဂူ

ပေါက်သည် နှစ်မိတာခန့်မြင့်ပြီး ထူထပ် ခြောက်သွေ့သောမြက်များ အောက်၌ ပြန့်ကျဲနေသဖြင့် သူလဲကျသောအခါ မထိခိုက်ခဲ့ပေ။ သူသည် ဖုန်မှုန့်တစ်လုတ်စားလိုက်ရပြီး သူ၏အနည်းငယ်စိုစွတ်သော ခန္ဓာကိုယ် သည်လည်း မြက်ခြောက်အချို့နှင့် ကပ်လျက်ရှိသည်။

ရှုဟန်ယွှီသည် ဂူအဝင်ဝတွင်ရပ်ကာ မိန်းမပျိုလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး "အေးအေးဆေးဆေးနား၊ မင်းအတွက် စားစရာ သွားရှာ လိုက်ဦးမယ်" ဟုအေးစက်စွာ ပြောခဲ့သည်။

အဲဒါနဲ့သူက ခေါင်းမော့ပြီး ထွက်သွားတယ်။

"ဖူး ..." ရှုကျင်ထျန်းသည် သူ၏ခံတွင်းမှ မြက်ခြောက်အနည်းငယ်ကို ထွေးထုတ်လိုက်ပြီး ဂူအဝင်ဝဆီသို့ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

"ဒီရက်စက်တဲ့စပါးအုံးကတော့ "

ရှုကျင်ထျန်းသည် ထရပ်လိုက်ပြီး ဂူထောင့်စွန်းတွင် ခေါက်ထားသော စောင်ကို ကောက်ယူရန် ထော့နဲ့ထော့နဲ့ဖြင့် လျှောက်လာခဲ့လေ၏။

သူသည် သာမန်လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အဝတ်များဝတ်လေ့ရှိသဖြင့် အဝတ်မပါတာက အနည်းငယ် မသက်မသာ ခံစားခဲ့နေရသည်။

ထို့ပြင် အပြင်ဘက်တွင် မည်မျှပူလောင်နေစေကာမူ ဤဂူသည် အမြဲ လိုလိုအရိပ်ရနေပြီး အေးမြစေသည်။ ထို့ပြင် ပိုပူသောရာသီဥတုတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လျင်မြန်စွာ အေးစေနိုင်သည်။ ဂူပိုင်ရှင်နှင့်လည်း အလွန်တူပေသည်။

ရှုကျင်ထျန်းသည် သူယူလာသောစောင်နှင့် သူ့ကိုယ်သူ ထုပ်ပိုးလိုက်ပြီး ထိုအရာကို ပစ်ချခဲ့သော ကံဆိုးသူအား ရိုးသားစွာ ကျေးဇူးတင်မိသည်။ တကယ်လို့ သူထွက်ပြေးခဲ့ရင် ကမ္ဘာကူးပြောင်းခံရသည့် တခြားသူတစ်

ယောက်နဲ့ ဝင်တိုက်မိရင် ကောင်းမှာပဲ။ ဒီစောင်က သူတို့ရဲ့တည်ရှိမှုကို
သက်သေပြနေတာဖြစ်ပြီး အဲဒါကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းထားရမည်။
